

оучиша, и не мѡжелз: а єдинз братз вѣлз оучѣнз,
и вѣ чїста живѡтз живѣлз, прочиталз мѡ много
молїтви по рѣдз, и пыталз го, когѡ мѡ се вїди по
мїла, да го наѡчи, а ѡнз мѡ рѣклз: Богородице
дѣво: това ми є най мїло. И така оучилз го по
много време наѡчи и тѡлко мѡ се чинїло, като че
є царско сокрѡвище добїлз: и непрестаннѡ, нищо
дрѡго не говорїлз, ѡсвѣнь Богородице дѣво рѣ-
дѣиса: и заради това братїа го вїкали, рѣдѣиса
Марїе, а тѡй това си ималз какѡ сладкїй мѣдз
вѣ оустѡ до смѣртз, и когѡ се престѡвилз ѡпоали
го и много сладка мерїзма иѡз оустѡта мѡ иѡ-
лазѡла, и по девѡтыатз дѣнь, чѣли мѡ кѡливо:
и вїдѣле чѡдо преслѡвно и се оуплѡшили, и зрѣ-
еналз крїнз на грѡбатз мѡ: и на листа та напї-
сано со златни пїсмены: рѣдѣиса благодѡтнаѡ
Марїе: и благоѡханїе крїна ѡмѣнно не какѡто на
тѡл свѣтз що има мѡризмї, а ми като некѣсно
нѣщо, и рѣкалз, и гѡмена на братїа: ѡтци и братїа,
да познаѣме това чѡдо, какѡ є вїло свѡ-
тинѡ та покѡйни, и лѣбовь що ималз кѡ Богоро-
дицѣ, и трѣбѡва да вїдиме и кѡреньѡ на тѡл крїнз,
да познаѣме кѡлко оуплажаѡва Богомѡти, кѡй є
почїта ѡ сїчко сѣрдце, и лѣви: и ѡкѡпале грѡ-
батз и вїдѣли крїно ѡ оустѡ та никналз, и се по-
чѡдили, и раскїнале свѡтїѡ мѡщи, и вїдѡле че
ѡ сѡмотѡ сѣрдце и сѡбїлз кѡреньѡ, и вїло напї-
сано икѡна зогорѡдична, и сїчки те се много чѡ-
дїли, и зѣли ѡнїшї свѡтїї крїнз, и чѡвали го со
свѡтїї мѡщи во слѡвѡ Бѡгѡ и Богородицї, тѡл
молїтвами: а мїнь.

Ч ѡ Д О 30.

ѡ свѡбѡдшеса ѡтрѡчѡ ѡ потѡплѣнїѡ.

Во странѡхз ломбардїи, имѡло єдинз мѡжз во-
гѡбгѡднїшї, ималз на свѡтѡ Богородица много